

Asia C-520/04

Asia, jonka on pannut vireille

Pirkko Marjatta Turpeinen

(Korkeimman hallinto-oikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Tulovero – Eläke – Toisessa jäsenvaltiossa asuvien eläkeläisten korkeampi verotus

Julkisasiamies P. Léger'n ratkaisuehdotus 18.5.2006

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 9.11.2006

Tuomion tiivistelmä

1. *Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Työntekijät – Perustamissopimuksen määräykset – Henkilöllinen soveltamisala*

(EY 39 artikla)

2. *Euroopan unionin kansalaisuus – Vapaata liikkumista ja oleskelua jäsenvaltioiden alueella koskeva oikeus – Verolainsäädäntö*

(EY 18 artikla)

1. EY 39 artiklassa taattuun liikkumisvapauteen eivät voi vedota ne henkilöt, jotka ovat työskennelleet koko ammattiuransa jäsenvaltiossa, jonka kansalaisia he ovat, ja jotka ovat käyttäneet oikeutta oleskella toisessa jäsenvaltiossa vasta eläkkeelle jäätyään ilman, että heillä olisi minkäänlaista aikomusta tehdä tässä toisessa jäsenvaltiossa palkkatyötä.

(ks. 16 kohta)

2. EY 18 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan kyseessä olevan jäsenvaltion eläkelaitoksen toisessa jäsenvaltiossa asuvalle henkilölle maksamasta eläkkeestä perittävä vero ylittää eräissä tapauksissa sen veron, joka perittäisiin, mikäli henkilö asuisi ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa, kun henkilön tulot koostuvat kokonaan tai lähes kokonaan kyseisestä eläkkeestä.

Kansallisesta lainsäädännöstä, jossa tietyt oman maan kansalaiset asetetaan epäedullisempaan asemaan pelkästään sen vuoksi, että he ovat käyttäneet vapauttaan liikkua ja oleskella toisessa jäsenvaltiossa, aiheutuu nimittäin epäyhdenvertaista kohtelua, joka on vastoin unionin kansalaisen aseman taustalla olevia periaatteita eli saman oikeudellisen kohtelun takaamista unionin kansalaisen käyttäessä liikkumisvapauttaan.

On totta, että välittömän verotuksen alalla jäsenvaltiossa asuvien ja ulkomailla asuvien tilannetta ei pääsääntöisesti voi rinnastaa toisiinsa. Sikäli kuin ulkomailla asuvat eläkeläiset saavat kaikki tulonsa tai lähes kaikki tulonsa jäsenvaltiosta maksettavasta eläkkeestä, he ovat kuitenkin tuloverotuksen kannalta objektiivisesti samassa tilanteessa kuin ne eläkeläiset, jotka asuvat kyseisessä jäsenvaltiossa ja saavat samanlaista eläkettä.

(ks. 22, 26, 31 ja 39 kohta sekä tuomiolauselma)

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

9 päivänä marraskuuta 2006 (*)

Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Tulovero – Eläke – Toisessa jäsenvaltiossa asuvien eläkeläisten korkeampi verotus

Asiassa C-520/04,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 20.12.2004 tekemällään välipäätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 22.12.2004, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa, jonka on pannut vireille

Pirkko Marjatta Turpeinen,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič ja E. Levits,

julkisasiamies: P. Léger,

kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 9.3.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Turpeinen, edustajanaan oikeustieteen lisensiaatti K. Äimä,
- Suomen hallitus, asiamiehinaan T. Pynnä ja E. Bygglin,
- Espanjan hallitus, asiamiehinaan I. del Cuvillo Contreras ja M. Muñoz Pérez,
- Italian hallitus, asiamiehenään I. M. Braguglia, jota avustaa avvocato dello Stato P. Gentili,
- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinaan M. Condou, G. Rozet ja P. Aalto,

kuultuaan julkisasiamiehen 18.5.2006 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee EY 18 ja EY 39 artiklan sekä ammattitoimintansa lopettaneiden työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien oleskeluoikeudesta 28.6.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/365/ETY (EYVL L 180, s. 28) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jonka Turpeinen, joka on eläkkeellä oleva Suomen kansalainen ja joka asui Espanjassa pääasiassa kyseessä olevien tosiseikkojen tapahtumahetkellä, on pannut vireille riitauttaakseen suomalaiselta eläkelaitokselta saamansa eläkkeen verotuksen Suomessa.

Pääasia ja asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Vuoteen 1998 saakka Turpeinen asui Suomessa ja työskenteli nuorisopsykiatrina Suomen julkishallinnon palveluksessa. Vuonna 1998 hän jäi osa-aikaeläkkeelle ja muutti Belgiaan. Jäätyään vuonna 1999 kokonaan eläkkeelle hän asettui asumaan pysyvästi Espanjaan.

4 Turpeisen tuloina ovat ainoastaan eläke, jonka Kuntien Eläkevakuutus hänelle maksaa. Suomen tasavallan ja Espanjan kuningaskunnan välillä kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi tehdyn sopimuksen mukaan kyseisestä eläkkeestä, joka maksetaan julkisoikeudellisen palvelussuhteen perusteella, verotetaan sen saajaa vain Suomessa.

5 Vuoteen 2001 asti Turpeiseen sovellettiin Suomessa asuvia, siellä yleisesti verovelvollisia henkilöitä koskevaa verojärjestelmää, joka kattaa verovelvollisen kaikki maailmanlaajuiset tulot. Kyseisessä järjestelmässä säädetään progressiivisesta verotuksesta, jonka mukaan Turpeisen eläketuloihin sovellettiin 28,5 prosentin verokantaa.

6 Vuonna 2002, joka on pääasiassa kyseessä oleva verovuosi, Uudenmaan verovirasto ilmoitti Turpeiselle, että häneen sovellettaisiin jatkossa rajoitetusti verovelvollisia koskevaa järjestelmää, joka Suomen tuloverolain (1535/1992) 9 ja 11 §:n mukaan kattaa vain Suomesta saadut tulot ja jota sovelletaan niihin Suomen kansalaisiin, jotka eivät ole kolmeen peräkkäiseen vuoteen asuneet Suomessa. Tässä järjestelmässä Turpeisen eläkkeeseen sovellettiin 35 prosentin vakioverokannan suuruista lähdeveroa rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/1978) (jäljempänä lähdeverolaki) 1 §:n 1 momentin, 2 §:n 1 momentin, 3 §:n 1 momentin ja 7 §:n nojalla.

7 Turpeinen katsoi, että häntä olisi verotettava Suomessa yleisesti verovelvollisena eli progressiivisesti, joten hän vaati oikaisua veroviraston päätökseen. Turpeisen mukaan Euroopan unionin sisällä yksilön kohtelun tulisi olla samanarvoista silloin, kun kohtelija on sama taho ja kaikki muut asiaan liittyvät tekijät, paitsi asuinpaikka, pysyvät muuttumattomina. Koska Turpeisen oikaisuvaatimus jäi tuloksettomaksi, hän valitti Helsingin hallinto-oikeuteen.

8 Hallinto-oikeus hylkäsi Turpeisen valituksen, ja siksi Turpeinen on valittanut tästä päätöksestä ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen.

Ennakkoratkaisukysymykset

9 Korkein hallinto-oikeus on päättänyt lykätä asian ratkaisua ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 18 artiklaa unionin kansalaisen oikeudesta vapaasti liikkua ja oleskella jäsenvaltioiden alueella tai 39 artiklaa työntekijöiden vapaan liikkuvuuden turvaamisesta yhteisössä tulkittava siten, että niistä toinen tai molemmat ovat

esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan ulkomailla asuvalta jäsenvaltiossa rajoitetusti verovelvolliselta tästä jäsenvaltiosta maksetusta julkisoikeudelliseen palvelussuhteeseen perustuvasta veronalaisesta eläkkeestä perittävä lähdevero ylittää eräissä tapauksissa sen veron, joka verovelvolliselta perittäisiin tässä jäsenvaltiossa asuvana ja niin ollen yleisesti verovelvollisena henkilönä?

2) Onko – – direktiiviä (90/365/ETY) tulkittava siten, että se on esteenä edellä 1 kohdassa selostetun kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

10 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ennakkoratkaisukysymyksillään, ovatko EY 18 ja EY 39 artikla sekä direktiivi 90/365 esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan vero, joka peritään kyseessä olevasta jäsenvaltiosta toisessa jäsenvaltiossa asuvalle henkilölle maksettavasta eläkkeestä, ylittää eräissä tapauksissa sen veron, joka perittäisiin, mikäli kyseinen henkilö asuisi ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa.

11 Heti aluksi on palautettava mieleen, että vaikka yhteisön oikeuden nykytilassa välitön verotus kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan, niiden on tätä toimivaltaansa käyttäessään noudatettava yhteisön oikeutta ja erityisesti EY:n perustamissopimuksen määräyksiä, jotka koskevat jokaiselle Euroopan unionin kansalaiselle tunnustettua oikeutta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella (asia C-403/03, Schempp, tuomio 12.7.2005, Kok. 2005, s. I?6421, 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

12 Näin ollen ensiksi on tarkistettava, ovatko EY 18 ja EY 39 artikla esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle.

EY 18 ja EY 39 artikla

13 EY 18 artiklasta, jossa ilmaistaan yleisesti jokaisella unionin kansalaisella oleva oikeus vapaasti liikkua ja oleskella jäsenvaltioiden alueella, on työntekijöiden vapaan liikkuvuuden osalta erityismääräys EY 39 artiklassa (ks. asia C?100/01, Oteiza Olazabal, tuomio 26.11.2002, Kok. 2002, s. I?10981, 26 kohta). Aluksi on siis tarkistettava, kuuluuko pääasia EY 39 artiklan soveltamisalaan.

14 Yhteisöjen tuomioistuin on useaan otteeseen katsonut, että henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevilla perustamissopimuksen määräyksillä on tarkoitus helpottaa yhteisön jäsenvaltioiden kansalaisten kaikenlaisen ansiotyön harjoittamista koko yhteisön alueella, ja kyseisten määräysten vastaisia ovat kaikki toimenpiteet, joilla voi olla epäsuotuisa vaikutus näihin kansalaisiin, kun he haluavat harjoittaa taloudellista toimintaa toisen jäsenvaltion alueella (asia C?18/95, Terhoeve, tuomio 26.1.1999, Kok. 1999, s. I?345, 37 kohta; asia C?302/98, Sehrer, tuomio 15.6.2000, Kok. 2000, s. I?4585, 32 kohta ja asia C-109/04, Kranemann, tuomio 17.3.2005, Kok. 2005, s. I?2421, 25 kohta).

15 Vapaan liikkuvuuden esteinä on siten pidettävä kansallisia säännöksiä, jotka estävät jäsenvaltion kansalaisia olevia työntekijöitä lähtemästä tai saavat heidät luopumaan ajatuksesta lähteä kotimaastaan käyttääkseen oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, vaikka niitä sovelletaan kyseessä olevien työntekijöiden kansalaisuudesta riippumatta (em. asia Terhoeve, tuomion 39 kohta; em. asia Sehrer, tuomion 33 kohta ja em. asia Kranemann, tuomion 26 kohta).

16 Kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 60 kohdassa, EY 39 artiklassa taattuun liikkumisvapauteen eivät kuitenkaan voi vedota ne henkilöt, jotka ovat työskennelleet koko ammattiuransa jäsenvaltiossa, jonka kansalaisia he ovat, ja jotka ovat käyttäneet oikeutta oleskella

toisessa jäsenvaltiossa vasta eläkkeelle jäätyään ilman, että heillä olisi minkäänlaista aikomusta tehdä tässä toisessa jäsenvaltiossa palkkatyötä. Tämä pätee Turpeiseen pääasiassa kyseessä olevien tosiseikkojen perusteella, sellaisina kuin ne ilmenevät ennakkoratkaisupyynnöstä.

17 Koska pääasia ei kuulu EY 39 artiklan soveltamisalaan, on lausuttava EY 18 artiklan sovellettavuudesta.

18 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan unionin kansalaisen aseman tarkoituksena on olla jäsenvaltioiden kansalaisten perustavanlaatuinen asema, jonka perusteella samassa tilanteessa olevat jäsenvaltioiden kansalaiset voivat saada perustamissopimuksen aineellisella soveltamisalalla osakseen saman oikeudellisen kohtelun kansalaisuudestaan riippumatta, jollei tätä koskevista nimenomaisesti määrätyistä poikkeuksista muuta johdu (ks. erityisesti asia C-184/99, Grzelczyk, tuomio 20.9.2001, Kok. 2001, s. I-6193, 31 kohta ja asia C-224/02, Pusa, tuomio 29.4.2004, Kok. 2004, s. I-5763, 16 kohta).

19 Tällaisia yhteisön oikeuden soveltamisalaan kuuluvia tilanteita ovat muun muassa tilanteet, jotka koskevat perustamissopimuksessa taattujen perusvapauksien, erityisesti EY 18 artiklassa myönnetyn vapauden liikkua ja oleskella jäsenvaltioiden alueella, käyttämistä (ks. erityisesti em. asia Grzelczyk, tuomion 33 kohta ja em. asia Pusa, tuomion 17 kohta).

20 Koska unionin kansalaista on kohdeltava kaikissa jäsenvaltioissa oikeudellisesti samalla tavalla kuin samassa tilanteessa olevia näiden jäsenvaltioiden omia kansalaisia, olisi liikkumisvapautta koskevan oikeuden vastaista, jos häntä saataisiin kohdella siinä jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän on, epäedullisemmin kuin häntä kohdeltaisiin siinä tapauksessa, että hän ei olisi käyttänyt perustamissopimuksessa annettuja liikkumisvapautta koskevia mahdollisuuksia (asia C-224/98, D'Hoop, tuomio 11.7.2002, Kok. 2002, s. I-6191, 30 kohta ja em. asia Pusa, tuomion 18 kohta).

21 Nämä mahdollisuudet eivät nimittäin saisi täyttää vaikutustaan, jos niiden käyttäminen saataisiin tehdä jäsenvaltion kansalaiselle vähemmän houkuttelevaksi sillä tavalla, että hänen oleskelulleen vastaanottavassa jäsenvaltiossa asetetaan esteitä hänen kotivaltionsa lainsäädännössä, joka on hänelle epäedullinen sen vuoksi, että hän on käyttänyt näitä mahdollisuuksiaan (em. asia Pusa, tuomion 19 kohta).

22 Kansallisesta lainsäädännöstä, jossa tietyt oman maan kansalaiset asetetaan epäedullisempaan asemaan pelkästään sen vuoksi, että he ovat käyttäneet vapauttaan liikkua ja oleskella toisessa jäsenvaltiossa, aiheutuisi epäyhdenvertaista kohtelua, joka on vastoin unionin kansalaisen aseman taustalla olevia periaatteita eli saman oikeudellisen kohtelun takaamista unionin kansalaisen käyttäessä liikkumisvapauttaan (em. asia Pusa, tuomion 20 kohta).

23 Koska Turpeinen on käyttänyt EY 18 artiklan 1 kohdassa myönnettyjä oikeuksia vapaaseen liikkumiseen ja oleskeluun, hän voi vedota kyseiseen määräykseen kotivaltiotaan vastaan.

24 On selvää, että pääasiassa kyseessä olevassa Suomen lainsäädännössä kohdellaan tietyissä tapauksissa Suomen kansalaisia eri tavalla sen mukaan, asuvatko he edelleen Suomessa vai ovatko he asettuneet asumaan toiseen jäsenvaltioon, jolloin viimeksi mainitut ovat epäedullisemmassa asemassa pelkästään sen vuoksi, että he ovat käyttäneet oikeuttaan vapaaseen liikkumiseen.

25 Kun nimittäin Suomessa asuviin eläkeläisiin sovellettava progressiivinen verokanta pysyy suomalaisen eläkelaitoksen maksaman bruttomääräisen eläkkeen mukaan pienempänä kuin ulkomailla asuviin eläkeläisiin sovellettava 35 prosentin suuruinen vakioverokanta, toisessa jäsenvaltiossa kolme peräkkäistä vuotta asuneita, samanlaista eläkettä saavia eläkeläisiä

verotetaan ankarammin.

26 On totta, että välittömän verotuksen alalla yhteisöjen tuomioistuin on hyväksynyt sen, että jäsenvaltiossa asuvien ja muualla kuin siellä asuvien tilannetta ei pääsääntöisesti voi rinnastaa toisiinsa (asia C-279/93, Schumacker, tuomio 14.2.1995, Kok. 1995, s. I-225, 31 kohta).

27 Yhteisöjen tuomioistuin on näin ollen katsonut tuloveron osalta, että jäsenvaltiossa asuvan tilanne poikkeaa muualla kuin siellä asuvan tilanteesta, koska jäsenvaltiossa asuvan tulojen olennainen osa keskittyy tavallisesti tähän asuinvaltioon. Lisäksi asuinvaltiolla on yleensä käytettävissään kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen verovelvollisen koko veronmaksukyvyyn arvioimiseksi hänen henkilökohtaisen tilanteensa ja perhetilanteensa perusteella (em. asia Schumacker, tuomion 33 kohta ja asia C-376/03, D, tuomio 5.7.2005, Kok. 2005, s. I-5821, 27 kohta).

28 Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin myös myöntänyt, että kun ulkomailla asuva verovelvollinen – työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja – saa kaiken tai lähes kaiken tulonsa siitä valtiosta, jossa hän työskentelee, hän on tuloverotuksen kannalta objektiivisesti samassa tilanteessa kuin viimeksi mainitussa valtiossa asuva henkilö, joka harjoittaa siellä samaa toimintaa. Molempia verotetaan ainoastaan viimeksi mainitussa valtiossa, ja molempien veron peruste on sama (asia C-80/94, Wielockx, tuomio 11.8.1995, Kok. 1995, s. I-2493, 20 kohta).

29 Tätä päättelyä voidaan soveltaa vastaavasti pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen tilanteeseen, jossa verotettavana tulona on eläke.

30 Kuten nimittäin julkisasiamies perustellusti toteaa ratkaisuehdotuksensa 74 kohdassa, Suomen verolainsäädännössä säädetään, että eläkkeitä, kuten Turpeiselle maksettavaa eläkettä, verotetaan Suomessa asuvien verovelvollisten osalta kuten mitä tahansa muuta taloudellisesta toiminnasta suoraan peräisin olevaa tuloa ja että siihen sovelletaan progressiivista veroasteikkoa ja vähennyksiä, joilla pyritään ottamaan huomioon verovelvollisen veronmaksukyky sekä hänen henkilökohtainen tilanteensa ja perhetilanteensa.

31 On siis todettava, että sikäli kuin muualla kuin Suomessa asuvat eläkeläiset, kuten Turpeinen, saavat kaikki tulonsa tai lähes kaikki tulonsa Suomesta maksettavasta eläkkeestä, he ovat tuloverotuksen kannalta objektiivisesti samassa tilanteessa kuin ne eläkeläiset, jotka asuvat Suomessa ja saavat samanlaista eläkettä.

32 Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisesta lainsäädännöstä johtuva erilainen kohtelu voi olla perusteltu ainoastaan, jos se perustuu objektiivisiin syihin, jotka ovat oikeassa suhteessa kansallisessa oikeudessa hyväksyttävästi tavoiteltuun päämäärään (ks. vastaavasti em. asia Pusa, tuomion 20 kohta).

33 Mitään niistä argumenteista, jotka Suomen hallitus on yhteisöjen tuomioistuimessa esittänyt pääasiassa kyseessä olevan erilaisen kohtelun perustelemiseksi, ei voida hyväksyä.

34 Kuten nimittäin julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 78 kohdassa, ulkomailla asuvia verovelvollisia koskevan suomalaisen verotusjärjestelmän yksinkertaistamisen ja selkeyden tavoitteet voidaan saavuttaa toimenpiteillä, jotka rajoittavat unionin kansalaisten liikkumisvapautta vähemmän kuin verotus, joka voi tietyissä tapauksissa osoittautua raskaammaksi kuin verotus, jota sovelletaan Suomessa asuviin samanlaisia tuloja saaviin verovelvollisiin.

35 Väitteestä, jonka mukaan ulkomailla asuvien verovelvollisten lopullinen verottaminen on vaikeaa, on todettava, että pääasiassa kyseessä oleva verojärjestelmä ylittää sen, mikä on tarpeen veron tehokkaan kantamisen takaamiseksi.

36 Tämän osalta on palautettava mieleen, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen alalla 19.12.1977 annetun neuvoston direktiivin 77/799/ETY (EYVL L 336, s. 15) perusteella jäsenvaltio voi pyytää toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia toimittamaan sille kaikki sellaiset tiedot, jotka voivat mahdollistaa sille tuloverojen asianmukaisen määräämisen, tai kaikki sellaiset tiedot, joita jäsenvaltio pitää tarpeellisina verovelvolliselta kannettavan tuloveron tarkan määrän määrittämiseksi soveltamansa lainsäädännön mukaisesti (asia C-422/01, Skandia ja Ramstedt, tuomio 26.6.2003, Kok. 2003, s. I-6817, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

37 Lisäksi on huomattava, että keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 15.3.1976 annetun neuvoston direktiivin 76/308/ETY (EYVL L 73, s. 18), sellaisena kuin se on muutettuna 15.6.2001 annetulla neuvoston direktiivillä 2001/44/EY (EYVL L 175, s. 17), mukaan jäsenvaltio voi pyytää toiselta jäsenvaltiolta apua tuloveron kantamiseksi verovelvolliselta, joka asuu viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa.

38 Suomen hallitus sitä paitsi vahvisti istunnossa, että kyseessä olevaa verojärjestelmää on 1.1.2006 alkaen muutettu siten, että rajoitetusti verovelvollisten eläkkeitä verotetaan jatkossa samalla tavalla kuin Suomessa yleisesti verovelvollisten eläkkeitä eli niihin sovelletaan progressiivista asteikkoa, samoja verovähennyksiä ja samaa veroilmoitusmenettelyä. Tällainen ratkaisu perustuu Suomen hallituksen mukaan käytännön syihin sekä poliittiseen valintaan lieventää niiden henkilöiden verotusta, joilla on pieni eläke.

39 Esitettyihin kysymyksiin on vastattava edellä esitetyn perusteella, että EY 18 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan kyseessä olevan jäsenvaltion eläkelaitoksen toisessa jäsenvaltiossa asuvalle henkilölle maksamasta eläkkeestä perittävä vero ylittää eräissä tapauksissa sen veron, joka perittäisiin, mikäli henkilö asuisi ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa, kun henkilön tulot koostuvat kokonaan tai lähes kokonaan kyseisestä eläkkeestä.

40 Näin ollen direktiivin 90/365 tulkinta ei ole tarpeen.

Oikeudenkäyntikulut

41 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

EY 18 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan kyseessä olevan jäsenvaltion eläkelaitoksen toisessa jäsenvaltiossa asuvalle henkilölle maksamasta eläkkeestä perittävä vero ylittää eräissä tapauksissa sen veron, joka perittäisiin, mikäli henkilö asuisi ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa, kun henkilön tulot koostuvat kokonaan tai lähes kokonaan kyseisestä eläkkeestä.

Allekirjoitukset

* Oikeudenkäyntikieli: suomi.